

Булатович Микола Євгенович

Біографія

Булатович Микола Євгенович народився 14 лютого 1909 р. в сім'ї православного священика одного з київських приходів. Маючи нахил до малярства, по закінченні школи поступив у Художній інститут. Проте закінчувати його не побажав, бо зайнявся літературною творчістю.

Десять із кінця двадцятих років його вірші регулярно з'являлися в "Глобусі", "Житті і революції", "Молодому більшовику". Перша збірка поезій "Книга тривоги" вийшла друком 1930 р., згодом "Скажу по правді" (1932).

Булатович належав до наймолодшого покоління українських поетів і тяжів до літературної організації "Нова генерація". Аби уникнути традиціоналізму, він прагнув перенести на український ґрунт творчу манеру Маяковського.

Творчі пошуки Микола Булатович поєднував з журналістською діяльністю. Він працював у редакціях часописів "Нова генерація", "Заклик", "Літературна газета", "Радянське літературознавство". Йому ледь виповнилося 28 літ од роду, як трагічно обірвався його життєвий шлях.

14 червня 1937 р. "обермейстер" із IV відділу управління Держбезпеки по компоновці звинувачень художній інтелігенції України Гольдман на підставі якихось матеріалів (певно, доносів) знайшла, що комсомолец Булатович являє собою особливу небезпеку для сталінського режиму, і домоглася прокурорської санкції на його арешт, заарештування в спец-корпус енкаведистської тюрми.

Вже на першому допиті слідчий Хаєт висунув проти Булатовича звинувачення в тому, що його батько до революції орендував у Монастирищенському повіті 100 десятин землі, а якийсь далекий родич Баковецький невідомо коли і ким був розстріляний за участь у збройному повстанні. Та, з погляду Хаєта, найнепростішим гріхом Булатовича було те, що він приятелював із арештованими за контрреволюційну діяльність письменниками: Остапом Вишнею, Чечвянським, Вухналем, Бобинським, Ірчаном, Епіком, Семенком, Чигирином, Шкурупієм, Влизьком, Колесником, Саченком, Калянником, Щупаком, Коваленком, Яловим та іншими "ворогами народу".

Обвинувальний висновок: Булатович М. Є. є членом української націоналістично-фашистської терористичної організації, а отже, згідно із указом від 1 грудня 1934 р., підлягає суду Військової колегії.

Засідання виїзної сесії Військової колегії під головуванням диввійськюриса Орлова відбулося 2 вересня 1937 р. Ухвала її типова для тих днів: вища міра покарання через розстріл і конфіскація приналежного

майна.

Як засвідчують документи, вирок виконаний 3 вересня 1937 р.

20 липня 1957 р. Військова комісія Верховного Суду СРСР за поданням Головної військової прокуратури ухвалила: вирок Військової колегії Верховного Суду СРСР від 2

вересня 1937 р. стосовно Миколи Булатовича скасувати і справу припинити за відсутністю складу злочину.

Микола Булатович реабілітований посмертно.